

deres Værk ved at borttage Smaasten uden for denne Vejstrækning, og det har ført til, at Vejen er bleven aldeles ødelagt, og Sognekommunen magtede ikke at sætte det i Stand, som Stenfiskerne havde ødelagt ved Borttagelsen af disse Smaasten; man maatte ty til Amtets Hjælp, og kun med stor Bekostning baade fra Sognekommunens og fra Amtets Side, have de faaet dette Forhold udbedret, og man beder derfor indstændig om, at denne Bestemmelse maatte gaa ud af Loven, ligesom ogsaa, at den af mig før nævnte Bestemmelse maatte gaa ud af Loven. Ligeledes haaber jeg at faa Støtte i denne min Betragtning af det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen). Det er oplyst her i en Skrivelse, at der flere Steder langs Ærøs Kyst ligger et Stenrev, og hvor denne Stenrevle borttages, og den kan let fiskes op med Haanden — det have de gjort derovre — har det vist sig, at der er Stranden skyllet bort og Ejendommene ere gaaede tilbage Tid efter anden. Vedkommende Mand skriver derfor — han skriver under Navn, jeg skal senere nævne det — at naar man skulde kalde denne Kystsikringslov ved sit rette Navn, burde den hedde Kystrøverlov. Han hedder H. P. Nielsen og er Amdsraadsmedlem. Han drager stærkt til Felts mod den Bestemmelse. Ogsaa paa den Ægn, hvor jeg er kendt, eksisterer der lignende Forhold, og jeg vil derfor haabe, at denne Bestemmelse udgaar af Loven.

Jeg anser det tillige for uheldigt, at den højtærede Landbrugsminister skal indsættes her som tredje Instans; efter Lovforslaget skulle Synsmændene jo være første Instans, Landvæsenskommissionen anden Instans og Landbrugsministeren sidste Instans. Jeg anser det for uheldigt, jeg tror, man vilde gøre vel i og ogsaa gøre ret i at blive staaende ved Synsmændene og Landvæsenskommissionen. Hvis de Herrer ikke ere tilfredse hermed, forekommer det mig, at man burde gaa til Overlandvæsenskommissionen; thi Landbrugsministeren, hvor sagkyndig han end kan være paa dette Omraade, maa dog, hvis han vil se med egne Øjne, møde paa Stedet, og det vil vist blive uoverkommeligt for ham, og han maa saa henholde sig til sine sagkyndige, og hvis det ikke er Vandbygningsdirektøren, maa det være Overlandvæsenskommissionen, Landbrugsministeren maa henvende sig til. Og naar det er anført her i dette Forhold, at man ikke har Tillid til Synsmændene og Landvæsenskommissionen, skal jeg dog henvise til, at

Synsmændene skulle udnævnes af Sogneraadene, og de skulde edfæstes. Tror De ikke, at disse Mænd, der ere edfæstede, og som ere valgte af Kommunalraadene, med største Samvittighedsfuldhed ville udføre deres Gerning og være upartiske i dette Forhold, saa vil jeg sige til de ærede Medlemmer, som skulde tvivle derom, at jeg ikke er enig i den Betragtning men har fuld Tillid til Synsmændenes upartiske Afgørelse i denne saavel som i andre Sager, ligesom jeg ogsaa har Tillid til Landvæsenskommissionerne i disse Sager.

Jeg forstaar heller ikke, hvorledes der kan opretholdes en saa urimelig Bestemmelse som den, der indeholdes i § 12, 2det Stykke. Det angaar de allerede nu nedlagte Forbud. Efter Ændringsforslagets Vedtagelse vil jo 2det Stykke i § 12 komme til at lyde saaledes:

„De i § 1, 4de og 5te Punktum, fastsatte Regler komme til Anvendelse ogsaa med Hensyn til de alt nedlagte Forbud. Disse kunne af vedkommende Ejere og Brugere hæves ved Borttagelse af Mærkerne.“ Naar der nu efter den ældre Lov er nedlagt Forbud, kan dette uden videre hæves ved, at man borttager Mærkerne. Det er en besynderlig Maade at hæve Forbudet paa, som man her vil fastslaa, men det er ikke det besynderligste. Det er derimod det, at naar en Mand ifølge nedlagt Forbud har erhvervet sig en Ret, som er ubestridelig, bestemmes det i Loven, at hvis man vil opretholde denne Ret, skal ens udyrkede og for Græsvekst blottede Strandbred baandlægges med det samme. Uagtet den ikke gaar ind under Forbudet efter den ældre Lov, bestemmer man her ifølge Lovforslaget over for dem, der have en velerhvervet Ret, at hvis de ville beholde den, skal den Del af deres Ejendom, som ikke er nødvendig for Kystsikringen, baandlægges med det samme. Det er noget, man ellers ikke kender noget til, at man paa den Maade kan forandre en velerhvervet Rettighed ved en Lov.

Paa Grund af de Bestemmelser, jeg nu kortelig har omtalt, vil jeg ikke være i Stand til at slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger.

Bojsen: Naar jeg agter at stemme for det foreliggende Lovforslags Overgang til 3dje Behandling og for dets Oversendelse til Landstinget, er det navnlig for derved at tilkendegive Ønskeligheden og Magtpaaligheden af at faa denne Sag yderligere forhandlet, saa at der deraf kunde opnaas et tilfredsstillende Resultat. Jeg vilde